

det engelske folks vegne takker jeg Dem for denne ære. Gid Danmarks fremtid må blive fredelig og lykkelig! Jeg udtaler også håbet om, at de bånd, der forener vore to folk, som begge arbejder i fredens tjeneste, stadig må blive stærkere, efterhånden som tiden skrider frem.

Landstingets formand (*Steincke*):

Deres Majestæter.
 Deres Kongelige Højheder.
 Excellencer.
 Hr. statsminister.
 Mine damer og herrer.

Efter den omfattende, den levende tale, gennem hvilken folketingets formand klarlagde dansk folkestyres og den frie forfatnings virke til denne stund, hvor vi fejrer dens 100 års dag, efter den højtærede statsministers varme bekendelse til grundloven, demokratiet og friheden samt efter den hjertelige, altfor smukke hyldelse, der fra samtlige vore højt ansete udenlandske gæster blev vort fædreland og vor jubilar til del, vil det være umuligt for mig at føje noget nyt til udover at give et fattigt udtryk for den glæde og taknemlighed, vi fra den danske rigsdags side føler både over de stemningsfyldte hilsener, der har rørt os dybt, og over de skønne gaver, hvormed man yderligere har villet befæste det venskab og det fællesskab i føle- og tænke måde, som denne dag og denne festlighed er et så talende vidnesbyrd om.

Vi vil da først rette vor tak til Deres Majestæter, som ved Deres nærværelse har kastet en yderligere glans over denne fest. Vi takker først og fremmest Hans Majestæt Kongen, der — som altid — har vist rigsdagen den største velvilje og elskværdighed, i hvilken anledning vi end har kaldt, og hvis tale i dag vi alle vil bevare som et kært minde.

Vi takker dernæst repræsentanterne for de andre nordiske lande! Vi lagde med særlig glæde mærke til udtalelserne fra altingets højtærede vicepræsident om grundlovens ånd, der har trodset alle storme, og om den broderlige fordrageligheds forbillede. Vi følte en måske lidt uberettiget stolthed over talman, dr. Kekkonens fremdragen af Finlands taknemlighedsgæld overfor vort land. Vi hørte med glæde stortingspræsidentens hjertelige hilsen fra det Norge, som vi under besættelsens trange tid kom nærmere end nogen sinde, og vi lyttede med stor interesse og tak til den stærke fremhæven af junigrundlovens store værdi og betydning, som Sveriges ordfører, den højtærede talman i första kammaren, så stærkt betonede. Vi frembærer vor varmeste tak for alle disse nye beviser på de aldrig svigtende venskabelige følelser mellem de øvrige nordiske folk og Danmark.

Vi her i den nordiske kulturkreds har jo ikke mindst i det sidste tiår følt sandheden i, hvad „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning“ skrev i polemikken mod Goering: „Stadig tror talsmændene for vold, at de dræber ideerne ved at slå deres bærere ihjel. Stadig tror de, at de kan dræbe tanken ved at påbyde stilhed. Og stadig tager de fejl. Tanken dør aldrig. Frihedssangen stilner aldrig. Vold vinder aldrig.“

En ganske særlig tak vil jeg endelig rette til repræsentationen for Englands parlament:

To you, Mr. Speaker, who have done the Danish Rigsdag the signal honour of attending in person, and to the distinguished delegation from the British Parliament, I should like to adress a few words.

It is a very great honour and pleasure to have with us to-day representatives of the British Legislature, which is admired and respected not only in this building, but by the entire Danish nation. I can safely say that although the external structure of our parliamentary institutions and our political customs differ from yours in several respects the